

ze wzorem znajdującym się w załączniku B do tej dyrektywy zasadniczo pozwala na domniemanie, iż zainteresowany nie tylko jest podatnikiem podatku VAT w państwie członkowskim, którego organ podatkowy wydał mu to zaświadczenie, ale także, iż ma on siedzibę w tym państwie członkowskim.

Przepisy te nie oznaczają jednak, iż istnieje zakaz, aby państwo członkowskie dokonujące zwrotu, które ma wątpliwości co do zgodności z rzeczywistością gospodarczą przedsiębiorstwa, którego adres został wymieniony w tym zaświadczeniu, mogło upewnić się co do owej zgodności z rzeczywistością gospodarczą za pomocą środków administracyjnych przewidzianych w tym celu przez przepisy wspólnotowe w dziedzinie podatku VAT.

- 2) Artykuł 1 pkt 1 trzynastej dyrektywy Rady 86/560/EWG z dnia 17 listopada 1986 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium Wspólnoty, powinien być interpretowany w ten sposób, iż siedzibą dla celów wykonywania działalności gospodarczej danej spółki jest miejsce, w którym są podejmowane istotne decyzje dotyczące ogólnego zarządu tą spółką oraz w którym wykonywane są jej centralne zadania administracyjne.

(¹) Dz.U. C 201 z 7.8.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 lipca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria di secondo grado di Trento — Włochy) — Fendt Italiana Srl przeciwko Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento

(Sprawy połączone C-145/06 i C-146/06) (¹)

(Dyrektywa 2003/96/WE — Wspólnotowe przepisy ramowe dotyczące opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej — Zakres zastosowania dyrektywy — Oleje mineralne — Oleje smarowe przeznaczone do innych celów niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze — Wyłączenie — Uchylenie dyrektywy 92/81/EWG — Krajowa regulacja podatkowa)

(2007/C 199/17)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria di secondo grado di Trento

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fendt Italiana Srl

Strona pozwana: Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria di secondo grado di Trento — Wykładnia dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, str. 51) — Zgodność z prawem wspólnotowym ustawy krajowej przewidującej opodatkowanie olejów smarowych przeznaczonych do innych celów niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze

Sentencja

Dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, zmienioną dyrektywą Rady 2004/75/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, takich jak rozważane w sprawie przed sądem krajowym, które przewidują pobieranie podatku konsumpcyjnego od olejów smarowych w przypadku, gdy są one przeznaczone, oferowane do sprzedaży lub wykorzystywane do innych celów niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze.

(¹) Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 lipca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto) — Deutsche Lufthansa AG przeciwko Ana — Aeroportos de Portugal SA

(Sprawa C-181/06) (¹)

(Transport lotniczy — Porty lotnicze — Obsługa naziemna — Pobieranie opłaty za naziemną obsługę administracyjną i nadzór)

(2007/C 199/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsche Lufthansa AG

Strona pozwana: Ana — Aeroportos de Portugal SA